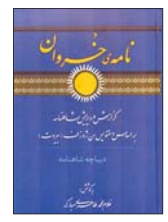
گزارش و ویرایشی از شاهنامه

«در سال ۱۳۸۹«گنجینه نسخه برگردان متون فارس» نسخه کهن معتبر دیگری از شاهنامه را که در کتابخانه دانشگاه سن ژوزف بیروت نگهداری می‌شد زیرنظر استاد شادروان دکتر ایرج افشار و نیز استادان محمود امید سالار و نادر مطلبی کاشانی... به صورت عکسی به چاپ‌رسانید.» ص ۳۱ در کتاب «نامه خسروان»، که گزارش و ویرایش این آخرین دستنویس یافته‌شده شاهنامه است، دکتر طاهری در ضمن اینکه سعی دارد با استفاده و به استناد تجربیات قبلی شاهنامه‌پژوهان، منقح‌ترین نسخه شاهنامه را ارایه دهد اما در پیوست‌های متن شاهنامه تلاش کرده است دایره‌المعارفی گرد آورد از آنچه که تاکنون در شرح و تفسیر و جهان‌بینی حاکم بر این اثر سترگ تاکنون نوشته شده است. به گفته شاهنامه‌شناسان هیچ کاری، چه در متن شاهنامه و چه در شرح و تفسیر آن، نمی‌تواند متن نهایی و سخن آخر باشد. هر تلاش و کوششی که از طرف متخصصان بشود، از نسخه‌شناسان گرفته تااندیشمندانی که بااشراف بر فرهنگ کهن پارسی شرح و تفسیر بر این اثر مهم نوشته‌اند، تلاش‌های ارجمندی است در کامل کردن این بنا. هر اثر خشتی است زرین بر خشت‌های پیش از خود و تلاشی است برای رسیدن به بنایی کامل.

شاید برای بار اول باشد که کسی همزمان به دو کار ارزشمند اقدام می‌کند. در دهه‌ها و سال‌های اخیر شاهد تلاش بزرگانی بوده‌ایم که عده‌ای از آنان همه توان خود را بر این گذاشتند تا به نسخه‌ای نزدیک به اصل شاهنامه برسند و دیگرانی هم با اتکا به دانش خود از فرهنگ ایران زمین سعی در شرح و تفسیر این اثر داشته‌اند. دکتر غلام‌محمد طاهری در این کتاب ضمن آنکه با ویرایش آخرین دستنویس شاهنامه گامی تازه در راه رسیدن به نسخه نزدیک به اصل بر می‌دارد، در ضمایم کتاب در ضمن شرح و تفسیر اثر (از کلمه به بیت و از بیت به کل یک بخش) اقدام به گردآوری اکثر دستاوردهای استادان پیش از خود می‌کند، به قسمی که مخاطب با گنجینه‌ای و دایره‌المعارفی در این مورد مواجه می‌شود.

نامه خسروان
گزارش و ویرایش شاهنامه
بر اساس دستنویس سن ژوزف (بیروت)
به کوشش: غلام‌محمد طاهری‌مبارکه
چاپ اول: ۱۳۹۲
نشر آراد کتاب

ضمایم «نامه خسروان» شامل:

– **گزارش بیت‌ها:** در این بخش هر بیت به دقت به نثر نوشته شده است. دستاورد مخاطب در این بخش، در هر جلد، شاهنامه‌ای به نثر است؛ با نثری روان و دقتی که مولف در برگردان ابیات به کار برده است.

– **یادداشت‌های بیت‌ها:** گنجینه‌ای است از امهات دستاوردهای شاهنامه‌شناسی،از گذشته تاکنون.

– **دگرنویسی نسخه‌ها:** گزارشی از کلمه، بیت و ترتیب ابیات در نسخه‌های معتبر و شناخته‌شده شاهنامه است.

– **پیوست‌ها:** شامل ۱- مقدمه شاهنامه ابومنصوری ۲- مذهب فردوسی ۳- افسانه فردوسی و محمود.

جلد اول «نامه خسروان»، که گزارش و ویرایش دیباچه شاهنامه است، شامل ۳۶۸ صفحه است. دیباچه شاهنامه فقط ۱۹۵ بیت از کل چهل‌وچندهزار بیت شاهنامه است. با این شیوه، کار روی کل این اثر عمری طولانی می‌خواهد که باید دعا کرد آقای دکتر طاهری به سلامت سالیان سال زنده باشد تا با همین حوصله و دقت، کار روی شاهنامه سن ژوزف را به پایان برساند.

نگاهی به مجموعه داستان «سرطان جن» از رامبد خانلری

ستایش هراس گذشتگان

مهام میقانی
داستان نویس

تقریبا بعید است از علاقه‌مندان و خوانندگان ادبیات داستانی فارسی باشیم و بدون پیش‌زمینه یا دست‌کم شنیده‌های گنگ و ناچیز سراغ کتاب «سرطان جن» برویم. این کتاب گرچه نخستین اثر نویسنده‌اش به شمار می‌رود، اما رامبد خانلری به واسطه برگزاری جلسات ادبی و نقدهایش در جراید برایمان نامی آشنا است. ولی اجازه دهید تا حد امکان برای بررسی -هر چند اجمالی- این کتاب آشنایی‌هایمان با نویسنده را کنار بگذاریم و اولین مجموعه داستانش را در ترازویی قرار دهیم که اگرچه نه کاملا، اما تا اندازه‌ای مبری از جهت‌گیری‌های نَسَبی است.

«سرطان جن» مجموعه‌ای است متشکل از ۱۲داستان. گویا ارشاد سابق یکی، دو داستان این مجموعه را حذف کرده است اما به هر شکل ۱۲ داستانی که به دست ما رسیده‌اند از وحدتی ساختاری و مضمونی برخوردارند که هر بار در ظرف زمانی و نوع روایت متفاوتی جا گرفته‌اند. دلیل اشاره‌ام به پیش‌زمینه‌هایی که ممکن است قبل از خواندن این کتاب داشته باشیم از همین مقطع آغاز می‌شود: ما شنیده‌ایم که داستان‌هایی از یک نویسنده جوان به چاپ رسیده که تم ترسناک و معمایی دارد. اما در همین آغاز می‌خواهم اصطلاح ادبیات معمایی را از «سرطان جن» جدا بدانم.

اما نکته بارز که به باور من باید وقت زیادی صرف تجزیه و تحلیلش کنیم، اصطلاح «ادبیات وحشت» است -اگر چنین اصطلاحی پیش از این اصلا در ادبیات ما وجود داشته است. تردیدی ندارم که تمام داستان‌های این مجموعه را به نوعی در ارتباط با ژانر وحشت ادبی بدانم. تا جایی که حتی پس از دیدن نام کتاب هم انتظار نداشتم داستان‌ها اینطور با جن و پری و روح و شبح پیوند خورده باشند. اما ما قبل از این خوانده‌ایم که باید داستان‌هایی را در ژانر ادبیات ترسناک قرار دهیم که نخست معمایی هراسناک را پیش می‌کشند، سپس دست‌کم دوسوم حجم خود را مستقیما در جهت گره‌گشایی المان‌های تولید وحشت سپری می‌کنند و در پایان متناسب با گرایش و سلیقه نویسنده -و البته توانایی او- همه‌چیز در نقطه‌ای به پایان می‌رسد که یا به تمام سوالاتی که برای خواننده در مسیر خواندن کتاب ایجادشده پاسخ داده می‌شود یا به عمد برخی از این پرسش‌ها برای بازگذاشتن دریچه ترس -طوری که گویی نویسنده می‌خواهد با این کار عامل وحشت را در زندگی خود جاری کند- بی‌پاسخ می‌مانند.

در سرطان جن معماها همگی به‌خوبی مطرح می‌شوند. اینجا باید به دو داستان برجسته این مجموعه «ایستگاه مترو برج میلاد» و «یک لقمه نان و عسل، آن هم از سر حوصله اشاره کنم. البته در نکته‌ای که می‌خواهم روی آن انگشت بگذارم داستان خلاقانه و مغتنم «از دایم‌آباد تا پرستیژ» هم می‌توانست مثالی درخور اعتنا باشد اما این داستان به سبب پروراری قصه‌اش و همچنین خلق حال و هوای بدیع و دلنشین بهتر است در حوزه دیگری بررسی شود.

در «ایستگاه مترو برج میلاد» مرد جوانی را ملاقات می‌کنیم که به‌تازگی به خانه جدیدی نقل مکان کرده. دختربچه‌ای که در همسایگی او زندگی می‌کند هر روز در خانه می‌آید و ادعا می‌کند آمده دنبال دختری به نام حوریه. اما واضح است که مرد جوان دختری ندارد که بتواند حرف این همسایه کوچک را جدی بگیرد. در این داستان همه‌چیز در دو صفحه نخست عادی پیش می‌رود؛ تا جایی که اگر این داستان کوتاه به شکل مجرد به چاپ می‌رسید و ما انتظار ترسناک و وهم‌آلودبودن از آن نمی‌داشتیم حتی ممکن بود خیال کنیم با داستانی کودکانه و رمانتیک از وفاداری یک دختر خردسال به همسایه سابق روبه‌رو هستیم.

اما ژانر داستان از لحظه‌ای که پدر آن دختربچه عجیب بزرگ‌ترین نقشش را در ماجرا ایفا می‌کند برای ما مشخص می‌شود- اساسا این ویژگی کلاسیک ادبیات وحشت که تازه از انتهای یک‌سوم ابتدایی به بعد است که ماجرا جان می‌گیرد و وهم سروکله‌اش پیدا می‌شود به شکل محسوسی در داستان‌های خانلری یافت می‌شود. پدر دختربچه‌ای که صبح و شب به دنبال حوریه می‌گردد به راوی می‌گوید در تمام روز صدای عبور آب از لوله‌ها را می‌شنیده و چرا او دم به دقیقه شیرهای خانه‌اش را بازوبسته می‌کند. این در حالی است که راوی تمام روز سر کار بوده و تازه به خانه رسیده. از این لحظه به بعد است که ما هم مجبور می‌شویم حرف‌های دختربچه را جدی بگیریم و این آپارتمان را خانه‌ای اثیری و مرموز بدانیم.

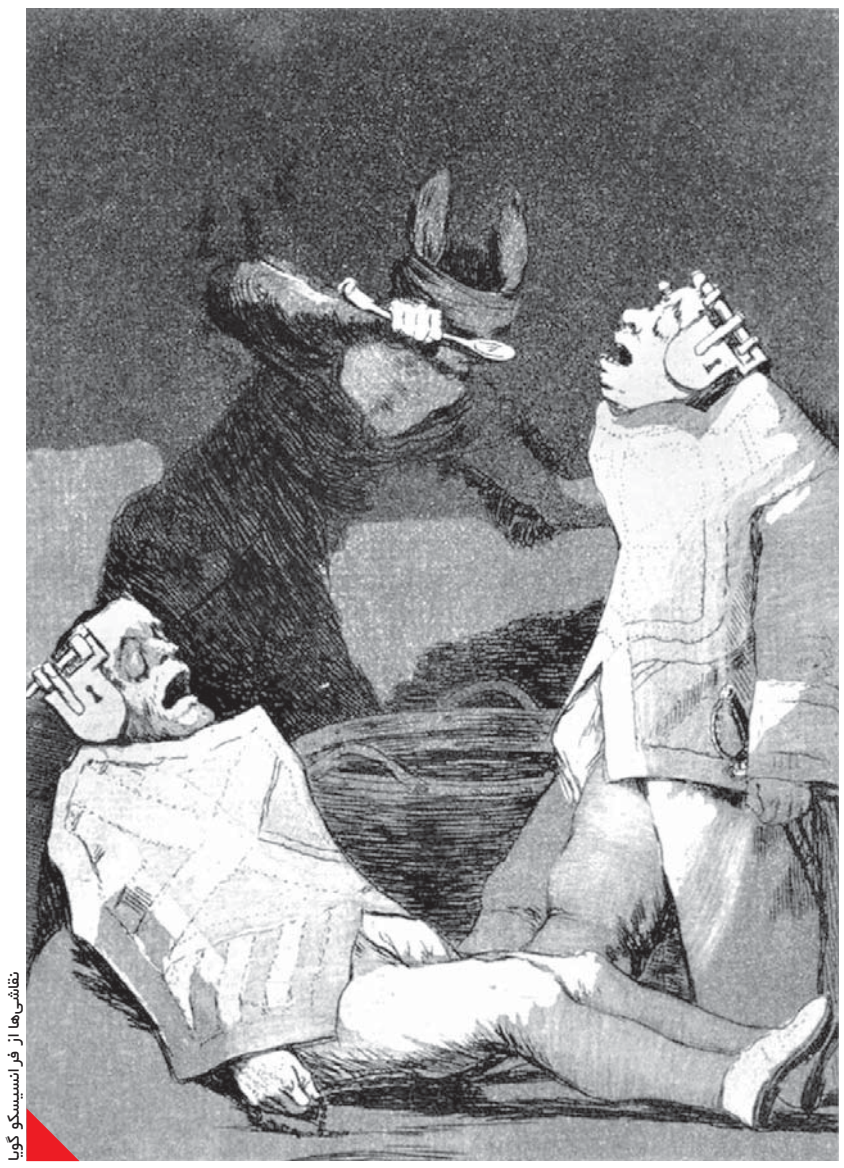
داستان‌های مجموعه «سرطان جن» همگی نخستین جرقه ژانری خود را به این طریق فاش می‌کنند. پس از این اولین جرقه است که همه‌چیز طبق اصول ژانر پیش می‌رود. اما نباید فراموش کنیم ژانر ادبی‌ای که از آن سخن می‌گوییم در ادبیات سراسر جهان خود را وقف رمان کرده و کمتر پیش می‌آید مجموعه داستان کوتاهی در این ژانر از نویسنده‌های ممالکی بخوانیم که ادبیات داستانی در آنها بسیار محبوب است. پس از همین بابت است که می‌خواهم یادآوری کنم ارزشیابی داستان‌های «سرطان جن» با اسلوب ادبیات وحشت تنها موجب گمراهی ما می‌شود. در داستان کوتاه نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم المان ترس یعنی جن و پری، آدمی گوشه‌گیر و اسرارآمیز، خانه‌ای متروک و پیرزنی اهریمنی پله‌پله سویه‌های زندگی خود را برای سردرآوردن از علل رفتار خبیثانه او آشکار کند. نمی‌توانیم در جراحت پیش‌داستان غرق شویم. پس مجبوریم با توجه به وقت کوتاهی که در اختیار داریم به جلو حرکت کنیم.

همین حرکت داستان‌ها در طول است که «سرطان جن» را علاوه بر منظر ژانر و تم از جهت تکنیک نیز نسبت به سایر داستان‌های عصر خود برجسته می‌کند. داستان‌های این مجموعه پرسرعت‌اند، در تولید ترس و توهم وقت را تلف نمی‌کنند و به وضوح به خواننده نوع برخورد صحیح با خود را گوشزد می‌کنند. ما باید در داستان‌های «سرطان جن» غرق شویم. باید به آنها باور پیدا کنیم تا از خواندن این مجموعه لذت ببریم. در غیراین صورت تمام تلاش‌های نویسنده را قرتی‌بازی بی‌سروتهی فرض خواهیم کرد که چیزی جز کاریکاتور داستان‌های ترسناک از آب درنیامده‌اند. اما این نکته بسیار مهمی است. اگر یک داستان خوب نوشته نشده باشد، نمی‌شود از خواننده انتظار داشت که خوب آن را بخواند و جهان موجود در داستان را باور کند. خانلری در این زمینه بسیار صحیح عمل کرده است. ریشه‌های ایجاد ترس را عموما در گذشته‌ای کار گذاشته است که خود به سبب قدیمی‌بودن، غبار تردید و ابهام را روی خود دارند. اغلب داستان‌های «سرطان جن» اگر نه آشکارا اما به زمانه‌ای تعلق دارند که دهه‌ها با دوران ما فاصله دارد. فضاها و آدم‌ها متعلق به گذشته‌های سانتی‌مانتال ما هستند: خیاطی که به سبک خیاط‌های گذشته و البته کمیاب امروز به کارش عشق می‌ورزد و دقیق است. معتقدی که ۱۵سال است روضه نخوانده و از خانواده‌ای پدرمرده مراقبت می‌کند. خدمتکاری که حسرت الملوک بار می‌گذارد، لوطی‌های قهوه‌خانه و پدری که در جریان آتش‌سوزی شک‌برانگیزی جان باخته.

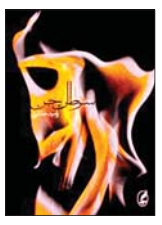
اما خانلری اشاره‌ای به زمان مشخص نمی‌کند. گویی این آدم‌ها در ویترین تاریخ پرسه می‌زده‌اند و نویسنده‌ای جوان آنها را به چنگ آورده تا در داستان‌هایی لازمان واردشان کند. همه می‌دانیم بهره‌گیری مطلوب از کهن الگوهای تاریخی -هر چند تاریخ معاصر- به‌شدت وابسته به نحوه ارایه زبان است. تردیدی ندارم در گفتن این مطلب که رامبد خانلری چه در روایت و چه در دیالوگ‌ها و تک‌گویی‌ها آن زبان سانتی‌مانتال و آشنا را به‌خوبی به کار برده. تا جایی که ممکن است در میانه کتاب نسبت به سن و سال نویسنده مشکوک شوید. شخصیت‌های خانلری دقیقا با همان زبان تزیینی فیلم‌های علی حاتمی سخن می‌گویند.

به همین جهت خواننده نیاز ندارد زمانی برای جاافتادن در فضای مورد نظر نویسنده صرف کند. او آنقدر خوب در استفاده از این زبان پیش می‌رود که حتی ممکن است گاهی در ریشه‌یابی منشأ لذت خود از کتاب دچار دودلی شویم: «من از حرف‌هایی که آدم‌ها با هم می‌زنند لذت می‌برم یا از وهم و ترس جاری در داستان؟» اما در همین حال و هوا است که تکنیک ساختاری خانلری دوباره خود را نمایان می‌کند: سروکله دومین جرقه پیدا می‌شود. این جرقه دوم در آخرین خطوط داستان‌ها رخ می‌دهد؛ جایی که معمولا راوی یا شخصیت نخست داستان خود جمله‌ای به زبان می‌آورد که به غلظت و وسعت دنیای توهم‌زایی که برای خواننده ایجاد شده دامن می‌زند.

همین مکان احتمالا می‌تواند یکی از معدود نقاطی باشد که به باور من مانع از قوام تمام و کمال داستان‌های خانلری می‌شود. در چنین شرایطی است که راوی، شخصیت‌های عمده، نویسنده و هر شخصیت یاالمان دیگری علیه خواننده توطئه می‌کنند. ما درمی‌یابیم همه آنها چیزهایی می‌دانند که ما نمی‌دانیم و قرار هم نیست که بدانیم. به همین خاطر ممکن است کمی مایوس شویم. احساس کنیم وقتمان را صرف خواندن و سر درآوردن از معمایی کردیم که اصلا قرار نبوده آن را کشف کنیم. اما جور دیگری هم می‌شود به این تکنیک روایی نگاه کرد. در چنین حال و هوایی است که رازی برای ما باقی می‌ماند؛ رمزی که قطعا در حد یک راز سربه‌مهر نیست اما از طرفی هم نمی‌توانیم آن را نادیده بگیریم. به همین خاطر در جریان خواندن داستان‌های «سرطان جن» گاه و بی‌گاه از خود می‌پرسیم: «آیا من چیزی را جا انداخته‌ام؟ یا حواسم پرت بوده است؟» این راز حتی با دوباره خواندن داستان‌ها هم دست از سر ما برنمی‌دارد چون بارها تا کشف آن پیش می‌رویم و برمی‌گردیم. اما اجازه بدهید که ارزیابی نهایی و نکته‌ای که گمان می‌کنم دلیل اصلی جذابیت داستان‌های «سرطان جن» است را آشکار کنم: خانلری با نفوذ به دل تاریخ معاصر ما آن وجهی از گذشته را مدنظر قرار می‌دهد که اغلب جز اشاره‌هایی حاشیه‌ای به‌عنوان مرکز داستان در نظر گرفته نمی‌شوند. خانلری زمانی را که گذشته است، برای ما ترسناک می‌کند؛ تاریخ را لبریز از خرافات، وهم و خیال و رمز و راز می‌کند. خرافاتی که بندمویی با واقعیت فاصله دارد. ما را خواه ناخواه به میراثداران مرددی بدل می‌کند که رنجی مشترک را تاب می‌آوریم. جهان نامشخص ماوراءالطبیعه را با تاریخ پیوند می‌زند و یادمان می‌اندازد که از چه گذشته رازآلودی آمده‌ایم. حتی زمانی که المان‌های وحشت‌زا در زمان معاصر جاری می‌شوند، هویتی اثیری دارند که از گذشته باقی مانده است. اگر چنین حال و هوایی را پذیرفته باشیم، قطعا درک کرده‌ایم که «سرطان جن» شباهتی با سایر مجموعه داستان‌هایی که در سال‌های اخیر به چاپ رسیده‌اند، ندارد. اما آیا این عدم شباهت به معنی وامدار نبودن «سرطان جن» از «روح زمانه»ی جامعه خود است؟ من اینطور فکر نمی‌کنم. خانلری در نخستین مجموعه داستان خود به جن‌زدگی «روح زمانه» اشاره می‌کند. این جن‌زدگی به شکل عارضه‌ای در آستانه عمومی‌شدن عرضه می‌شود؛ یک بیماری واگیردار و خزنده که در تاریکی و سکوت رشد می‌کند، روح و روان را می‌خورد و زندگی را تباه می‌کند. «سرطان جن» به شکلی استعاری قلب «روح زمانه» را نشانه می‌گیرد تا ایده‌های خود را در لفافه گفته باشد.

نقاشی‌ها از فرانسیسکو گویا

سرطان جن
رامبدخانلری
نشر آگه
چاپ اول: ۱۳۹۲

عطف کتاب

چهارمقاله‌نظامی عروضی

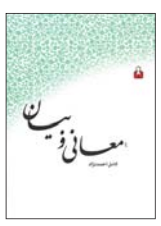
اگرچه نظامی عروضی به‌عنوان شاعری متعلق به قرن ششم، جزو شاعران سمرقند و ماوراءالنهر شناخته شده و ذکر او در منابع مختلفی آمده، اما شهرت او بیش از اشعارش به واسطه «چهارمقاله» اوست که از نظر ارزش ادبی اثری مهم و قابل توجه است. به‌تازگی چهارمقاله نظامی به کوشش کامل احمدنژاد و توسط نشر کتاب آمه منتشر شده است. در ابتدای کتاب بخشی کوتاه برای آشنایی با نظامی و عصر زندگی او آمده و بنا بر توضیحات این بخش، کتاب «مجمع‌النوادر» مشهور به چهارمقاله، کتابی است که در حدود سال ۵۵۰ هجری قمری توسط نظامی عروضی تالیف شده است. نظامی در اثر خود اشارات و حکایات جالبی درباره هنر دبیری و هنر شاعری و حکایات جالبی در باب دبیران و شاعران مشهور آورده است و همچنین نکته‌ها و حکایاتی درباره نجوم و طب و سرآمدان آن دانش‌ها در کتاب او آمده است. چهار مقاله شامل یک مقدمه در پنج فصل، چهار مقاله و یک فصل کوتاه پایانی است. نظامی در آغاز هر مقاله فصلی در باب ماهیت هریک از صناعت‌ها و شرایط صاحبان آن صناعت‌ها می‌آورد و در ادامه ۱۰حکایت درباره نوادر صاحبان این صناعت‌ها ذکر می‌کند. اگرچه روایت نظامی درباره دبیران، شاعران، منجمان و طبیبان خالی از اشکال نیست اما چهارمقاله یکی از قدیمی‌ترین مآخذ تاریخ علوم و ادبیات ایران تا اواسط قرن ششم است. همچنین این کتاب از قدیمی‌ترین کتاب‌های مربوط به نقد و شناخت شعر و نثر است و به خصوص دو مقاله اول آن، که شامل بحث از هنر شعر و هنر نویسندگی است و از جهت اشتمال بر روایات تاریخی و داوری‌های ادبی ارزش خاصی دارد.

چهارمقاله
نظامی عروضی
به‌کوشش کامل احمدنژاد
ناشر: کتاب آمه
قیمت: ۸۰۰۰ تومان

آموزش معانی و بیان

«معانی و بیان»، کتابی است نوشته کامل احمدنژاد که در آن با زبانی ساده سعی شده تا مقولات این دو دانش، که از مهم‌ترین بحث‌های علم بلاغت‌اند، آموزش داده شود. در پیشگفتار کوتاه کتاب درباره هدف تالیف آن آمده: «هدف از تالیف این کتاب آشناکردن بیشتر دانشجویان و علاقه‌مندان است با مقوله‌ها و مباحث دو علم معانی و بیان. در تالیف کتاب، بیشتر آموزش این علوم مورد نظر بوده است نه انجام یک کار تحقیقی. در هر بخش از کتاب سعی شده است مباحث به صورتی ساده و روشن طرح شود و با ذکر مثال‌های متنوع و فراوان از دشواری مطالب به خصوص در بخش «معانی» کاسته شود و تشخیص و کاربرد این مقوله‌ها برای دانشجویان آسان‌تر گردد». در علم بیان شناخت قواعد و قوانینی مورد نظر است که به وسیله آنها یک معنی به صورت‌های مختلف بیان می‌شود. از این رو این کتاب در بخش «بیان»، به تشبیه و استعاره و مجاز و کنایه پرداخته است. در علم «معانی» نیز از تناسب و مطابقت کلام با اقتضای حال و مقام بحث می‌شود و مباحث آن عبارتند از خبر، اسناد، مجاز عقلی، حصر و قصر، فصل و وصل، ایجاز و اطناب و مساوات که این کتاب در بخش معانی، آنها را آموزش داده است.

معانی و بیان
کامل احمدنژاد
ناشر: کتاب آمه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

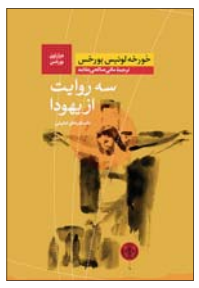
پرفروش‌ها

داستان‌های خارجی یا داستان‌های ایرانی؟

جواد ماه‌زاده

بیشتر کتاب‌های پرفروش این هفته را ترجمه‌های ادبی تشکیل می‌دهند. درواقع حضور ترجمه‌ها در بازار کتاب بیش از پیش شده و این امر در حوزه کودک و نوجوان چشمگیرتر است. نام و آوازه نویسندگان خارجی و کیفیت آثارشان از یکسو و کم‌شماربودن داستان‌های ایرانی از سوی دیگر، تکلیف این رقابت را تقریبا روشن کرده است.

سه روایت از یهودا

مانی صالحی‌علامه که بیشتر با ترجمه کتاب‌های تاریخی و اسطوره‌ای شناخته شده، حالا سراغ بورخس رفته و مجموعه‌ای از داستان‌ها و نوشتارهای او را در نشر کتاب پارسه زیرچاپ دارد. به‌تازگی دو کتاب از این مجموعه منتشر شده که دربرگیرنده داستان‌های تخیلی این نویسنده و شاعر آرژانتینی است. شهرت خورخه لوییس بورخس بیشتر به خاطر نوشتن داستان‌های کوتاه است. و البته به دو دلیل دیگر؛ یکی به‌خاطر نابیناشدن در سال‌های پایانی زندگی و دیگر، سویه‌های پست‌مدرنیستی آثارش. این کتاب نیز شامل داستان‌ها و نوشته‌هایی از بورخس است که خواننده را وارد هزارتوهای معنایی و تصویری می‌کند. بورخس استاد تلفیق مضامینی چون رویاها، ادیان، افسانه‌ها و اساطیر، حیوان‌ها، کتاب‌ها، کتابخانه‌ها و... است. خواندن «سه روایت از یهودا» کافی است تا جهان ذهنی این نویسنده را دریافت. اما بدون شک هر داستان، شعر و نوشته او که در این کتاب آمده، دنیای مستقل خودش را دارد و به خواندن دیگر مجموعه‌هایش ترغیب می‌کند. این کتاب و «در ستایش تاریکی» بورخس به‌تازگی منتشر شده و به‌خاطر حجم و قیمت مناسب آن فروش نسبتا خوبی داشته است. این مجموعه با عنوان «هزارتوی بورخس» قرار است در هفت جلد منتشر شود.

دوشنبه

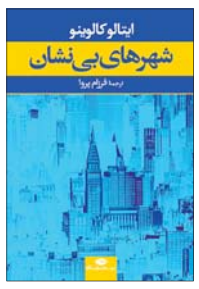
رمان «دوشنبه» نوشته آراز بارسقیان کتابی است درباره زندگی آدمی که زندگی‌اش کتاب و ترجمه و نوشتن است. زمان و مکانی که داستان در آن پیش می‌رود همین سال‌ها و در تهران است. داستان به‌نرمی و آهستگی جلو می‌رود و با کنار هم قراردادن شخصیت‌ها و شکل‌دهی به روابطشان، سیمای کامل خود را پیدا می‌کند. شاید خواندن رمان برای کسانی که دوست دارند از زندگی و حال و هوای اهالی مطبوعات و کتاب سردر بیاورند، جذاب‌تر از خود مطبوعاتی‌ها باشد. داستان در مدت زمان کوتاهی اتفاق می‌افتد و لحظه‌ها و مکان‌هایی که در آن توصیف می‌شود بسیار واقع‌نمایانه و آینه‌وار است. «دوشنبه» را نشر زاوش در ۱۷۸ صفحه منتشر کرده است.

آداب خداحافظی

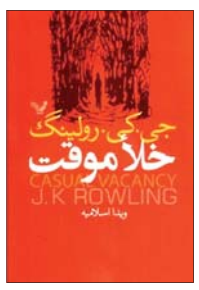
این‌بار کتاب‌هایی از حسین سناپور به‌جای قرارگرفتن روی پیشخوان کتاب‌های داستان، وارد قفسه شعرها شده است. حتما مخاطبان داستانی سناپور، این کتاب را هم به فهرست آثاری که از این نویسنده خوانده‌اند، اضافه می‌کنند؛ کسانی که از رمان «نیمه غایب» تا «لب بر تیغ» کارهای او را دنبال کرده و با سبک و سیاقش مانوس شده‌اند. پیش از این سناپور بیشتر با رمان، داستان کوتاه و یادداشت‌ها و جستارهای ادبی‌اش شناخته می‌شد. اشعار مجموعه «آداب خداحافظی» تاریخ دارند و می‌توان رگه‌های اتفاقات بیرونی را هم در مضمون و حس و حال اشعار دنبال کرد. برخی از اشعار او تکه‌ها و برش‌هایی خواب‌گونه و کابوس‌وار از زندگی راوی‌اش هستند. به نظر می‌رسد او در شعر فرصت نامحدود و میدان فراخ‌تری یافته برای درک و توصیف جهان پیرامونش. «آداب خداحافظی» را نشر زاوش در ۹۱ صفحه منتشر کرده است.

شهرهای بی‌نشان

در این کتاب با کالوینویی متفاوت و حیرت‌انگیز روبه‌رو هستیم. این نویسنده ایتالیایی که شیفته «هفت پیکرِ» نظامی است، در این رمان عجیب و خواندنی از زبان هموطنش مارکوپولو ما را به دیدار شاهزادگان مشرق‌زمین و شهرها و آبادی‌های این سرزمین‌ها می‌برد و ۵۵شهر را با زبانی توصیفی و شاعرانه درمی‌نوردد و قصه می‌سازد. وصف شهرها و عمارت‌ها، آدم‌ها و بازارها، خان‌ها و رعیت‌ها، رودها و نگاه‌ها، زن‌ها و مردها و... را چنان روی کاغذ آورده که گویی راوی، خود مارکوپولو یا جهانگردی از اعماق تاریخ است. بن‌مایه سفر را درنظر بگیرید و در کنار آن ذهن خلاق و سیال ایتالو کالوینو و فضای کلاسیک شهرها و عمارت‌هایی که رفته‌اند. از این کتاب قبلا دو ترجمه منتشر شده بود و حالا ترجمه فرزام پروا در ۱۵۰ صفحه از سوی انتشارات نگاه عرضه شده و یکی از خواندنی‌ترین کتاب‌های این روزهاست.

خلأ موقت

جدیدترین رمان جی‌کی‌رولینگ، این جادوگر ادبیات، طرفداران زیادی در ایران پیدا کرده و نوجوان و جوان را به کتابفروشی‌ها کشانده است. «خلأ موقت» رمانی ۷۵۲صفحه‌ای است که با صبر و حوصله نوشته شده است. برخلاف رمان‌های نوجوان ایرانی که غالبا در حجم اندک پذیرفته می‌شوند و ناشران نیز توصیه به کوتاه‌نویسی می‌کنند، رولینگ گشاده‌دستانه و باطمانینه نوشته و برای رسیدن به اصل ماجرا، زمینه‌چینی و فضاسازی نسبتا وسیعی کرده است. رمان با مرگ یکی از شهروندان شناخته‌شده پگفورد که از اعضای شورای بخش بوده شروع می‌شود و حالا جایگاه خالی او در شورا، خلایی موقت ایجاد کرده است. این خلأ موقت سرآغاز کشمکش‌ها و اتفاقات بعدی داستان است. «خلأ موقت» را ویدا اسلامیه ترجمه کرده و کتابسرای تندیس نیز آن را منتشر کرده است.